

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

vocem Domini in virtute, Confirmatio-
ni; vocem Domini in magnificentiâ, Eu-
charistiæ; vocem Domini confringentis
cedros, Pœnitentiæ; vocem Domini con-
cutientis desertum, Ordini; vocem Do-
mini intercidentis flammam ignis, Matri-
monio; vocem Domini præparantis cer-
vos, extremæ Unctioni convenire velint.

PSALMUS XXIX.

Titulus, & argumentum: *Psalmus Can-
tici, in dedicatione domus David.*

*Sensus literalis primus est gratiarum actio, quam
Deo cecinit David in dedicatione domus sue, in
Jerusalem magnificentissimè extructæ: tum enim
regnum suum à Deo confirmatum, & stabilitum
fuisse intellexit.*

*Sensus literalis secundus, & propheticus: Post
consummationem tabernaculi, quod est Ecclesia mi-
litans in terris, sequitur dedicatio domus, quæ est
Ecclesia stabiliter quiescens in celis, cujus funda-
mentum, quod est Christus, jam dedicatum est,
tùm ad vitam immortalem, & gloriosam perve-
nerit.*

*V. 1. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti
me, nec delectasti inimicos meos super me.*

*1. Etsi tu, Domine, reipsâ exaltari
non possis, cùm sis altissimus; faciam ta-
men, quod in me est, ut te altissimum esse*

omnes

omnes agnoscant : quoniam me de profundo humilitatis suscepisti, & exaltasti in solium Regni; unde factum est, ut, qui me ad necem quæsierunt, non habuerint materiam gaudendi ex meo interitu; sed contrâ materiam dolendi ex meâ exaltatione.

2. David in Personâ Christi, & Electorum, quos inter ipse futurus erat : Nunc verè te, Domine, cogitatione, & voce exaltabo, cùm ex meâ exaltatione cognoscam sublimissimam altitudinem tuam : nam ex imâ terrâ, & profundo miseriarum, ex ipsâ mortalitate suscepisti, & exaltâsti me ad gloriam resurrectionis, & immortalitatis, atque ad Regnum cœleste, ac sempiternum. Nec permisisti, ut potirentur desiderio suo, quo in sempiternum interitum meum anhelabant dæmones, & homines mali.

✠. 2. Domine Deus meus clamavi ad te, & sanasti me.

✠. 3. Domine eduxisti ab inferno animam meam, salvasti me à descendantibus in lacum.

1. Ideo non delectâsti inimicos meos, quia, cùm inter tot pericula mortis, & in tantâ animi ægritudine ad te clamavi, tu sanasti ægritudinem illam meam, & à morte propinquâ

pinquâ ita me liberasti, ac si ex ipso inferno me eduxisses *Salvasti &c.* Idem est.

2. Vulnere mea in cruce accepta sanâsti; eduxisti è Limbo animam meam, & per resurrectionem à mortuis me excitasti.

Omnes Sancti dicere poterunt: sanâsti me perfectissimâ sanitate corporis, & animæ; eduxisti &c. non permisisti, ut in infernum damnatorum descenderem; *Salvâsti &c.* Vitam, & salutem æternam mihi donâsti.

ψ. 4. *Psallite Domino Sancti ejus, & confitemini memoria sanctitatis ejus.*

Et David, acceptis beneficiis temporalibus, (& quisque Sanctorum, acceptis beneficiis æternis) parum esse judicans, si ipse solus Deo gratias agat, hortatur alios, qui similia beneficia perceperunt, ut Deum laudare non cessent, & *confitemini &c.* laudate eum, quòd tam paternè nostrî meminerit, dando opem, & mittendo Filium suum, Salvatorem mundi.

ψ. 5: *Quoniam ira in indignatione ejus, & vita in voluntate ejus.*

1. Ratio, cur laudanda sit memoria sancta, quam de nobis habet Deus: si enim nos punit, id facit ex indignatione, quam peccata nostra provocant, h. e. ex justo judi-

judicio; sed alioqui in voluntate, & electione ejus non est poena, sed vita.

2. *Pater Filio suo non pepercit*, sed tamen ira, h. e. punitio fuit in Christo ex indignatione contra peccata nostra, & fuit castigatio illa brevissima; sed vita, & resurrectio Christi fuit planè ex electione, seu voluntate Dei.

ψ. 6. *Ad vesperum demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.*

1. Ideo ira est in indignatione Dei, sed in voluntate, & beneplacito vita electorum, quia post fletum, ex castigatione, & poenitentia natum, statim succedet lætitia, & laus jubilationis ex remissione, & reconciliatione. Tempus nocturnum rectè tribuitur fletui, & diurnum lætitiae: cum enim peccamus, recedit à nobis lux gratiae Divinae; & redit, cum reconciliamur.

2. Versiculus in Christo ad literam est impletus: nam ad vesperam cum dolore mortuus est, & in matutino cum lætitiâ resurrexit.

ψ. 7. *Ego autem dixi in abundantia mea, non movebor in æternum.*

Vicissitudinem iræ, & vitæ; fletûs, & lætitiae nunc demonstrat in particulari, ac primò loquens in personâ suâ: Ego aliquan-

quando tantâ pace, & bonorum temporalium copiâ abundavi, ut existimarem illa mihi perpetuò adfutura. Videtur respicere ad tempus, quo, post cædem Goliath. 1. Reg. 18., diligebatur à Rege, à filio Regis, ab omni populo, fiebatque tribunus, & gener Regis.

✠. 8. *Domine in voluntate tua præstitisti decori meo virtutem.*

Ideo non movebor in æternum, quia tu, Domine, robur, ac vires præstitisti felicitati meæ, quia ita placuit tibi, ita decrevisti.

✠. 9. *Avertisti faciem tuam à me, & factus sum conturbatus.*

1. Jam declarat rerum vicissitudinem. Paulò pòst, in medio cursu felicitatis, destituiti me favore tuo, & permisisti, ut in odium Regis inciderem: *Et factus sum conturbatus*, quia indè exilium, fuga, mortis periculum, & alia mala exorta sunt.

2. Tres versiculos de Christo sic intellige: Humanitas mea, ipsi gratiarum fonti Deo unita, dixit: nihil mihi nocere, & me perturbare poterit; quia tu, Domine, pulchritudini, & excellentiæ meæ, quâ præsto etiam Angelis, addidisti robur, & potentiam, nodum scil. insolubilem hypostaticæ unionis, idque ex voluntate tuâ,
cui

cui nemo potest resistere. Nihilominus tamen, manente vinculo hypostaticæ unionis, & illæ sâ pulcritudine gratiæ, avertisti ad tempus pro salute hominum faciem tuam à defensione meâ: voluisti, ut calicem amarissimæ passionis biberem, tunc voluntariè *conturbatus sum*, cœpi pavere, tædere &c.

✠. 10. *Ad te Domine clamabo, & ad Deum meum deprecabor.*

✠. 11. *Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?*

✠. 12. *Nunquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?*

1. Hic David, more Hebræis satîs usitato, ponit futurum pro præterito. Cùm, te avertente faciem, conturbatus sum, non desperavi de misericordiâ tuâ: sed ad te clamavi, & te deprecatus, dixi: quid tibi, Domine, proderit effusio sanguinis mei, dum ego ab inimicis occisus, putrescam in sepulcro? Certè pulvis non confitebitur tibi confessionem laudis.

2. Cùm Christus in passione ad Dominum clamavit *cum clamore valido, & lacrimis*, Hebr. 5., tunc ait: quæ utilitas erit gloriæ Dei, & saluti hominum in sanguine meo in cruce effuso, dum, ceterorum hominum

num

num more , corpus meum in sepulcro putrescit ? Nisi enim resurrexero , nec ego , nec alii mortales , qui ex se pulvis , & cinis sunt , facti spiritales aliis hominibus annuntiarent fidelitatem , & justitiam Dei.

Eadem verba applica electis , qui post lapsum , pœnitentiâ ducti , clamaverunt ad Deum pro remissione peccati , ut possent Domino confiteri , & annuntiare aliis peccatoribus veritatem promissionum Dei.

ψ. 13. *Adjuvit Dominus , & misertus est mei , Dominus factus est adjutor meus.*

Hic patet , verba ψ. 10. rectè explicata esse pro tempore præterito. Affirmatum in personâ suâ , tum Christi , & electorum , clamorem suum à Deo fuisse exauditum.

ψ. 14. *Convertisti planctum meum in gaudium mihi , conscidisti saccum meum , & circumdedisti me lætitiâ.*

Hic est effectus exauditionis. 1. David ex misero exule Rex potens effectus , rectè ait : *Convertisti &c. conscidisti &c.* h. e. vestem lugubrem , quam destruxisti , ne usui esse possset , mutasti cum veste lætitiæ conveniente.

2. Significatur saccus miseriæ , vel mortali-

talitatis, & passibilitatis planè destructus, ut nunquam ampliùs in sanctis usui sit futurus, ac multò minùs in Christo, qui *resurgens à mortuis, jam non moritur.*

Ps. 15. Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar, Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Hic est ultimus finis gloriæ Christi, & Sanctorum omnium, Laus Dei. Ut cantet tibi gloria mea, & non gemitus meus, ex timore mortis, vel peccati. Vel cantet tibi gloria mea, & non ampliùs compungar aculeo mortis, vel peccati.

PSALMUS XXX.

Titulus, & argumentum: *In finem, Psalmus David, pro Extasi.*

Illà vox extasis non habetur in Hebræo, nec fortassis est addita à septuaginta interpretibus. Quisquis addiderit, videtur respexisse ad Ps. 28. hujus Psalmi. Extasis oritur, dum animus vel ex vehementi passione amoris, timoris, vel ex revelatione rapitur ad considerandum aliquid tam intense, ut quasi corpus proprium deseruisse videatur. Videtur hic extasis orta ex repentino timore, & maximo Davidis, cum audivit Absolonem filium, & omnem populum contra se conspirasse, 2. Reg. 15. Theodoretus, & Euthymius Psalmum intelligunt de Davide,